

Valgkreds (K. M. Klausen), har ofret med runde Tal 150,000 Kr. paa det. Og man kunde jo meget ønske, at Resultatet var blevet mere positivt. Imidlertid kan Professor la Cour jo opsamle en Vind, der ikke er alt for stærk, saaledes at den ogsaa kan anvendes til Elektricitet. Og han er nu begyndt paa en Konsultationsvirksomhed overfor dem, der ville anlægge de saakaldte Vindelektricitetsværker, der særlig skulle anlægges ude paa Landet. Det kan mulig føre til noget af Betydning. Der er allerede anlagt enkelte, men Meningerne i de sagkyndiges Kreds ere højst forskellige om Værdien af dem. Fra enkelte Steder ude paa Landet, hvor man har anlagt saadanne Vindelektricitetsværker, har man imidlertid udtalt sig meget rosende om, hvad der naas derved. Jeg for mit Vedkommende kunde derfor ogsaa ønske, at Professor la Cour skal være i Stand til at fortsætte sine Forsøg, i alt Fald indtil videre. Men efter det Resultat, som Staten hidtil har opnaaet af de store Beløb, den har ydet til Professor la Cours videnskabelige Forsøgsvirksomhed, forekommer det mig noget mindre vel motiveret, at man nu foreslaar at give en Bevilling paa 30,000 Kr. fordelt over 5 Aar. Jeg vilde finde det langt naturligere, om man gik skridtvis fremad, og lod Professor la Cour Aar for Aar dokumentere, at hans Forsøg gik stærkt fremad, at hans Resultater vare af en saadan Beskaffenhed, at det var vel begrundet, at Staten gjorde Ofre for, at Forsøgene kunde fortsættes. Derfor ønsker jeg, at man retter 5-aarig til 1-aarig. Naar det viser sig, at Forsøgene virkelig ere gode, ville vi altid være i Stand til at give den fornødne Bevilling til at fortsætte Forsøgene. Stor er Sagen jo ikke, men jeg har dog villet være med til et Ændringsforslag paa dette Punkt.

Jeg kommer saa til de efterfølgende Ændringsforslag Nr. 38—40. Her hilser jeg med megen Glæde den Form, disse Ændringsforslag have faaet i Aar, idet man nemlig i Stedet for, at der tidligere fra det socialdemokratiske Parti, saavidt jeg erindrer, er blevet foreslaaet blot at stryge nogle af de Beløb, der vare foreslaaet vedlegede Skytteforeningerne til deres Skydning, i Aar er kommen ind paa at foreslaa disse Beløb overførte til Gymnastikken. Det tror jeg er særdeles heldigt. For mig indeholder disse Forslag for det første dette, at man ikke overfor disse Sportsforeninger vil udtale noget andet end Sympati for deres Virksomhed

som Sportsforeninger, og at man desuden udtaler, at man har stærk Sympati for den mere almindelige Sport Gymnastik end for den mere specielle Skydning. Det er naturligvis meget godt, at unge Mennesker øve deres Øje og Haand gennem Skydning, naar det nu interesserer dem. Naar det er en ren Sport, og den ikke har noget militaristisk Anstrøg, har jeg intet at indvende derimod. Men Gymnastikken giver jo en langt mere alsidig Uddannelse baade af Legemet og Intelligen- sen, der jo ogsaa paavirkes af Legemets sunde Udvikling og Øvelse. Derfor finder jeg det langt heldigere, at man støtter Gymnastikken indenfor Skytteforeningerne end Skydningen, og da Gymnastikken har haft en langt stærkere Tilgang i Forhold til, hvad her er foreslaaet bevilget af Indenrigsministeren, finder jeg det fuldstændig rigtigt, at man foreslaar en Del af de Beløb, der ere foreslaaede til Skydning, overførte til Gymnastikken.

Jeg kommer nu til nogle Bemærkninger, som for mig ere langt vigtigere. De knytte sig ikke til noget bestemt Ændringsforslag, men efter de Forhandlinger, der have fundet Sted under Konferencerne i Udvalget, er det efter de almindelige Regler berettiget at fremsætte Bemærkninger desangaaende her ved 2den Behandling. Det drejer sig om de grønlandske Forhold. Der er for Tiden en særdeles levende Interesse herhjemme i Danmark for disse Forhold og et meget stærkt Ønske om, at de skulle reformeres. Denne Stemning har allerede eksisteret i nogle Aar og givet sig ret kraftige Manifestationer. Man ved imidlertid aldrig, hvor længe en saadan Interesse og Stemning holder sig, og jeg beklager derfor, at den højtærede Indenrigsminister endnu ikke har fremsat noget Forslag om at reformere disse Forhold. Jeg ved imidlertid, at den højtærede Minister har haft Anledning til at overveje disse Forhold lige siden sin Tiltrædelse af Ministerstillingen, og jeg tvivler heller ikke om, at han har haft det under Overvejelse. Men det vilde virkelig være meget ønskeligt, om der snart maatte komme Forslag fra hans Haand til Reformering af Grønlands Samfundsforhold.

Der er for Tiden ogsaa blandt Embedsmænd i Grønland en stærk Interesse for disse Forhold. Den ene efter den anden sender Skrifter herved, hvori de udtale sig derom. Jeg staar her med Provst Schultz Lorentzens lille Skrift om Administrationen i Grønland i min Haand,